

1638

197

ORDINARIA
 RELATIONIS
 HISTORICO-HEBDOMADARIAE
 Continuanda Continuatio, 23. Februarij, 1638.

Roma, 27. Ianuarij.

URBEM nostram Serenissimus Sabaudia Cardinalis, qui ante paucos dies magnam suppelletiliorum suorum partem Genua huc transmississet creditur iterum rediturus, quandoquidem in proximum eius ventum pleraque domus suae conclauia peristromatum nitore ornata regens. Interim ingentes illi ad bellum apparatus, quos Generosus Mediolansium Praefectus Marchio de Leganes, Catholicae Maiestatis suae nominis in prouincijs magna cum sedulitate, & innumeris pecuniarum expensis continuat, belligerantibus sub Duce Cricquio in Sabaudia Gallis cum armis formidabiles, ac suspecti existunt, qui propterea praesidiarias sibi Allobrogum vrbes, & limitanea viciniae Mediolanensibus loca stupendis oppugnaculorum valorumque structuris amplificant, & ad subeundam tamuis forti animo oppugnationem obsidionemve, aduersus Hispanos tot viribus sese praeparant, qui tamen vice versa non tam suos fines custodiam quam alienis extendere adlaborant.

Sanctitas sua ob senio confectam ferme aetatem, debilesque corporis vires, aliquot diebus non prodijt in publicum, sed in Palatio hyemali, acerrimo tum saeuiente frigore, permansit, postmodumque totam Purpuratorum Patrum societatem in Vaticanum conuegit, eo fine, ut ibidem de nouo Cardinalium electione, simul coniunctis secum consilijs, deliberarent, huius electio in exitum huius mensis, ob varias causas, dilata est.

Lutetia Parisiorum, 29. Ianuarij.

Rex noster magnas pecuniarum summas plerisque militiae suae Ducibus numerari iussit, in eum finem, ut vndeque militem cogant, & veterarum legionum suarum incrementis incumbant.

Interim in aula nostram nihil nisi tripudia & choreae aguntur, Rexque Reginae vterum ferentis pubertatem, magno animi gaudio persequens, ante oculos non multos, per praecipuos eius aulae poceres & magnates omnis generis adicia &iosa spectamina committi iussit, ad exhilarandam amantissimam Reginam adornata.

al. ad

Aliud scriptum Lugduni Galliarum, 29. Ianuarij.

Rex noster Christianissimus magnam pecuniæ vim etiamnum
fnis extorquere adlaborat, magnosque ad bellum facit apparatus
& per literas, & per internuncios Regiam Suam Maiestatem monuit
qua par est, fidelitate, ad Fidei orthodoxo-Catholicæ propagatione
tatam sibi & regno suo pacem conciliet, aut si eam recuset, in sexen-
norum inducias consentiat, se pro Pastoralis officij sui munere, & in
quo Christianæ Reipubl. Reges, ac Principes prosequitur amore,
partibus Arbitri vice non defuturum, nihilque quod ad publicam re-
quietem, & Europæ tranquillitatem conducere possit, intermissurum.

Interim plerorumque Gallicanæ Curie Procerum, ac magnatum,
Eminentissimorum Archipræfulum nostrorum oculi in nouorum
Romæ instituendam Cardinalium electionem coniecti sunt, omnes
gna cupiditate scire præstolantur, qualem ea euentum habitura foret.

Genueses nuper electo suo Duci regiam ingentis pretij Coronam
runt, insulamque Corsicam in suam tutelam & patrocinium suscep-
de quo Cæsar ad libitum ipsis annuit, an verò id Summo Pontifici
sis Italiæ Principibus è re visum fuerit, adhuc cescitur.

Predicta Genuesium Respublica varios ad varias Regum aulic-
torum dñs sit, vnum in Hispanias ad Regem Catholicum, alterum in
ad Regem Christianissimum, tertium Viennam Austriæ, ad Inuicem
Germaniæ Imperatorem, quid petitura sint, ambiguum, nec lippis ac-
bus hucusque id innotuit.

Serenissima Sabaudie Ducissa, instigantibus & adminiculantibus
fratrem Cardinalem ea regione prohibuit, eundemque aureis pro-
iter Romam induxit, quò & eum non solum conuasatas res suas, &
menta transmisisse, sed & ipsummet in portu Genuesium nauem ad-
uigandum conscendisse constans fama est.

Stettino metropoli Pomerania, vltimo Ianuarij,

Mensis hlc acerrimo frigore insignis fuit; quando quidem rapidissi-
missimique fluij tam dura glacie constricti fuerunt, vt currus bene
ferrent quampiurimos; plurimi etiam homines hoc tempore fame ac-
enecti, alij membris capri, quibus pedes ac manus gelu dirigerunt,
gus ex eo metu, congelatas fossarum nostrarum aquas ante urbem
ciues, & milites sub ortum, & occasum solem, magno labore aperire
orumque se excubias circumquaque per mœnia ciuitatis duplicauit, &
ra commodis locis tormenta disposuit, monuitque vrbis nostræ Cub-
gem, vt in omnem occasionem intentus aduigilaret, ne ex improbi-
sianorum incurſu quidquam pateretur detrimento. Proximis diebus

Campi Mareſchallus Bannieriꝝ militiæ ſuæ Tribūnum Klingſor, cū equitatus manu, & Colonelli Eichenblatt binis peditum cohortibus

hæc urbem præmiſit, qui omnes è regione per caſtorum caſas & tugur-
hoſpitiã diſtributi, & in hybernis collocati fuerunt.
Sueco-Bannieriã militiæ Colonellus VVittenberger cum ſua le-
& nonnullis captiuis, quos eo in itinere palantes interceperat, ad urbẽ
acceſſit, nunciaruntque captiui, Sereniſſimum Principem Septem-
Brandenburgicum tutandæ & recuperandæ Pomeraniæ provinciã
ſuis impoſuiſſe, eiꝝque curã Generali ſui exercitus Tribuno Klt-
Gallatio, attributi ei à Gallatio ſex Cæſarianorum equitum millibus, demã
Gallatio ad obſidendã VViſmariam, cum ſuis copijs
Megapolitaniã abiuiſſe, Saxonie Electoris turmas ad Havelæ & infe-
Saxonie fines, illic hybernandi cauſa, profectas eſſe.

Bx Doemitz, 2. Februarij.

Oppido huic cum valido præſidiariorum militum numero, præfectus eſt
generoſus Dominus Theodorus a Crachte, qui per quotidianas ſuorum ex-
vicinis Suecicis præſidijs multum faceſſit negotij.

Generalis Cæſariã militiæ Præfectus à Vigilijs Eques Bredavv, &c. cum
equitatus partim in Lubeccenſium, partim in Holſatię Ducatus finibus, &
hybernã, fama que eſt, Petri Goerzij legiones, que in Sileſia & Luſatia
proximo vere in Pomeraniã inferiorem ad Brandeburgicas ſub
Glitzingio militantes copias ituras fore.

Ante octiduum, venit ad hanc urbem Sereniſſimi xloniæ Regis Legatus,
qui poſt perfunctã in aula Gallorum Regis, legationis ſuæ provinciã, eo
itinere, & Hamburgo huc adpulit, is veneranda canitię ſpectabilis vir, in-
ſolitã quandã vultu & ore maieltatem præ ſe ferebat, ductusque ad cel-
ſiſſimi Electoris Brandenburgici aulam Perlium, ab eodem magnã cum cõ-
mitate ſplendidè in arce fuit excepuſ.

Ex Alſatia, 7. Februarij.

Dux Bernhardus Saxo VVimmarienſis cum ſuo milite impreſſionem ver-
ſus Rheno ſinitima loca voluit eſt, quo euentu, breui tempore innoſcet.
Comes Rhenanus Ioannes Philippus prædicti VVimmarienſis Ducis mili-
tig valedixit, quã de cauſa, inſertum.

Aliud ſcriptum ex Dachſtein, 9. Februarij.

Parum hic modo noui, niſi quod Princeps VVimmarienſis quatuor à Baſilea mil-
liaribus, in ſuperiore eius provinciã parte, per conſtructum in Aheno veterem
quendam pontem mille leuis armaturæ equites, & quingentos pedites tranſmilit-
ric, quo Briſaci Commendans, ſive Gubernator Reinacher cum cæde & ignomi-
nia in aduerſam Rheno ripam iterum diſſecit, ac diſſipauit.

Hodie ſummo mane ad urbis noſtræ Præfectum Curſor venit, nunciãns, hoſtem
cu

eum maxima equitatus sui parte, sexcentis nempe equitibus, quadringentis, & quatuor tormentis campē pedestribus, ad pristina Frisingensis vallē uersisse, nonnullaque loca direptione militari euacuata reliquisse. Fidem quoque ex Electoratu Moguntinensi literis perscribitur, VVimmirum Ducem a Cæsarianis ad eas angustias redactum esse, ut cum copiam dandi gratia egressis, amissis ea in expeditione circiter trecentis militibus Rhenanam regionem redire, & receptui cancrelcoactus fuerit.

Erphordiâ, 16. Februarij.

Tribuni Bosij legiones proximæ etiamnum ad hanc urbem subsistunt. Elector urbis nostræ Magistracum de categorica mentis eorum sine morâ exhibenda sincera resolutione interpellauit, scire cupiens, cum Succorum sese exsoluere, an verò extremam urbis oppugnationem, & internecionem suæ exerdium opperiri malint. Prædicta Sua Celsitudo in tam arduo consilio ipsos Erphordientes serio monuit, ut de hac re simul sua vota conferret. tra decem dierum spatium certam redderent resolutionem; idcirco prauiatis Domini Deputati hesternâ luce abhinc Vinariam profecti sunt. exercitus in Megapolitania ad Lubeco Hamburgensium quatuor territoria cant, in hybernis suuissit. e.

Copia literarum Aquigrani scriptarum 21. Februarij.

Quod ad militum in patria & urbe Leodiensi conscriptiones attinet, quicquid præstolabar, qualeinam ex successum forent habituræ Leodientes hucusque & gratias has sub Gallo-um Regis nomine, intra urbis suæ moenia recipere reuocari quapropter quibusdam e re visum fuit, Hollandica ipsis signa & vexilla armatum equestrium ac pedestrium armilustrium in vicino Molæ Traiecto optinuerunt itinervis, quod nuper ipsemet Traiecto versu Leodium perfecerat, sed conscriptionem occultè concipi non potuit, quin ad paucorum aures & noticiam deueniret. ex eo, quod centurionum aliqui, huius rei hæctenus fecerant mentionem: Circa præterea præter hæ equitum peditumque copiam, quæ maxima parte ex Molæ Traiecto in ciuitatis præsidio sumptæ etant, ante Leodicis urbis portas conuenissent, ut eam recipere, petiissent, Magistratus Leodienis non tenuit quidem gratias, sed milites velut Hollandiæ Scatuum Vnitorum stipendia merentes inuocauerunt. beneficijs tamen & Capitaneis accessum & ingressum simul denegauit, eosque in oppidi sui fores manere voluit, utpote quos probè scirent Gallæ Regis Imperatoris & militiam amplecti, idque Imperialis Maiestatis Sui Decreti auctoritatem gereret, qua hæctenus exterorum Regum militares conscriptiones serio inhiberi. Communis Leodienis sex & grecæ petierunt à Magistratu quinquaginta equos ad occidendos & expellendos illos alteræ ciuitatis inquilinos Chreiaux vulgè appellatos, qui essent partium Electoris: Consules hanc petitionem ad triginta tribus remisissent, quæ vnanimi voce, & voto cenluerunt, se nullum habere & se totas impensas, ut Principi suo reconciliarentur, super quo negotio positionis Consul Bartel vitam, fortuna, & sanguinem offerre non recusat.

F I N I S.